

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 9ης Ιουλίου 2002 *

Στην υπόθεση T-333/00,

Rougemarine SARL, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους
T. Levy και O. Rezlan, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τις K. Banks και
M. Wolfcarius, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζόμενη από το

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενο από τον A. Lopes Sabino,

παρεμβαίνον,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής που περιλαμβάνεται σε έγγραφο της 5ης Σεπτεμβρίου 2000, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας για χρηματοοικονομική συνδρομή στο πλαίσιο του προγράμματος MEDIA II, και, αφετέρου, αγωγή αποζημίωσης για τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω της απορρίψεως αυτής,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas και P. Lindh, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Φεβρουαρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 10 Ιουλίου 1995 την απόφαση 95/563/ΕΚ, σχετικά με την εφαρμογή ενός προγράμματος ενθάρρυνσης της ανάπτυξης και διανομής των ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων (MEDIA II — Ανάπτυξη και διανομή) (1996-2000) (ΕΕ L 321, σ. 25).
- 2 Υπεύθυνη για την εκτέλεση του προγράμματος αυτού, η Επιτροπή χορηγεί χρηματοοικονομικές συνδρομές στις επιχειρήσεις των οποίων επιλέγει τα σχέδια, κατόπιν της διαδικασίας προσκλήσεως υποβολής προτάσεων του άρθρου 5 της αποφάσεως 95/563.
- 3 Το άρθρο 3, τέταρτο εδάφιο, της αποφάσεως 95/563 διευκρινίζει ποιες είναι οι επιχειρήσεις που μπορούν να λάβουν τη συνδρομή αυτή:

«Με την επιφύλαξη των συμφωνιών και συμβάσεων, συμβαλλόμενο μέρος των οποίων είναι η Κοινότητα, την κατοχή των επιχειρήσεων που ωφελούνται του προγράμματος πρέπει να έχουν και να εξακολουθήσουν να έχουν είτε άμεσα είτε με πλειοψηφούσα συμμετοχή, τα κράτη μέλη ή/και υπήκοοι των κρατών μελών.»

- 4 Με την υποβολή της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων 3/2000, η Επιτροπή παρέσχε τις κατευθυντήριες γραμμές για την υποβολή προτάσεων προκειμένου να χορηγηθεί συνδρομή για την ανάπτυξη οπτικοακουστικών έργων (κινηματογραφικές και τηλεοπτικές παραγωγές με βάση φανταστικά σενάρια ή πραγματικά γεγονότα), που προτείνονται από ανεξάρτητες ευρωπαϊκές εταιρίες παραγωγής (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές).
- 5 Οι κατευθυντήριες γραμμές, στο σημείο 2, δεύτερη περίπτωση, καθορίζουν τις ευρωπαϊκές εταιρίες παραγωγής ως εξής:

«Επιχείρηση η κύρια δραστηριότητα της οποίας είναι η οπτικοακουστική παραγωγή και την κατοχή της οποίας έχουν είτε άμεσα, είτε με πλειοψηφούσα συμμετοχή, υπήκοοι των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, του ΕΟΧ καθώς και υπήκοοι άλλων ευρωπαϊκών κρατών που μετέχουν στο πρόγραμμα MEDIA και η οποία είναι εγκατεστημένη σε ένα από αυτά τα κράτη.»

- 6 Οι κατευθυντήριες γραμμές παρέχουν, στο σημείο 3.1.1, τα ακόλουθα κριτήρια αξιολόγησης για την επιλογή των σχεδίων οπτικοακουστικών έργων:

«— ποιότητα και πρωτοτυπία της συλλήψεως (που έχει εκτιμηθεί βάσει της επεξεργασίας, του σεναρίου, του “storyboard”, κ.λπ.)

— παραγωγές από το ενεργητικό της υποβαλούσας πρόταση εταιρίας και του προσωπικού της [...]

- δυνατότητα παραγωγής του σχεδίου [...]

- δυνατότητα διεθνικής εκμεταλλεύσεως του σχεδίου [...].

7 Οι κατευθυντήριες γραμμές επισημαίνουν, στο σημείο 1, in fine, ότι η Επιτροπή ανέθεσε στον «the European MEDIA Development Agency» (EMDA) να την επικουρήσει στην εκτίμηση των σχεδίων.

Το ιστορικό της διαφοράς

8 Η προσφεύγουσα είναι εταιρία οπτικοακουστικής παραγωγής, εγκατεστημένη στη Γαλλία. Ο διευθύνων σύμβουλος και πλειοψηφών μέτοχος S. Αλουί είναι Τυνησίος υπήκοος και, από το 1991, κάτοικος Γαλλίας.

9 Η προσφεύγουσα απάντησε σε πολλές προσκλήσεις για υποβολή προτάσεων εκδοθείσες στο πλαίσιο του προγράμματος MEDIA II, χωρίς να ευδοκιμήσουν οι προτάσεις της. Στις 30 Μαρτίου 2000, κατόπιν της δημοσιεύσεως της προσκλήσεως για υποβολή προτάσεων 3/2000, ο διευθύνων σύμβουλος της υπέβαλε στην Επιτροπή το εξής ερώτημα:

«Επιθυμώ να υποβάλω ένα σχέδιο στο πλαίσιο της προσκλήσεως για υποβολή προτάσεων 3/2000 για να λάβω συνδρομή για την ανάπτυξη οπτικοακουστικών έργων.

Η Rougemarine είναι ανεξάρτητη εταιρία παραγωγής, γαλλικού δικαίου, και την κατέχει κατά πλειοψηφία ο διευθύνων σύμβουλος της, ο οποίος δεν έχει την ιθαγένεια κανενός κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε άλλου ευρωπαϊκού κράτους μετέχοντος στο πρόγραμμα MEDIA.

Διερωτώμαι αν [η Rougemarine] θεωρείται ως ευρωπαϊκή εταιρία παραγωγής υπό την έννοια που περιλαμβάνεται στις [κατευθυντήριες γραμμές].

[...]

- 10 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 31ης Μαρτίου 2000, η Επιτροπή απάντησε ότι η προσφεύγουσα δεν ανταποκρινόταν προφανώς στον ορισμό της ευρωπαϊκής εταιρίας παραγωγής των κατευθυντηρίων γραμμών.
- 11 Στις 14 Απριλίου 2000, η προσφεύγουσα υπέβαλε ένα σχέδιο με τίτλο «Hôr», στο πλαίσιο της προσκλήσεως για υποβολή προτάσεων 3/2000, την οποία η Επιτροπή παρέλαβε στις 26 Μαΐου 2000 διευκρινίζοντας ότι τα σχέδια θα εκτιμηθούν από ομάδα ανεξαρτήτων πραγματογνωμόνων.
- 12 Με έγγραφο της 5ης Σεπτεμβρίου 2000, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα για την απόφασή της να μην αποδεχθεί το σχέδιο «Hôr» (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση) ως εξής:

«Η εξέταση των προτάσεων που παραλάβαμε έληξε και, δυστυχώς, το σχέδιο [“Hôr”] δεν επελέγη.

Όλα τα υποβληθέντα σχέδια (συνολικά 577 αιτήσεις) εξετάστηκαν επιμελώς ενόψει των εξής κριτηρίων επιλογής:

- ποιότητα και πρωτοτυπία της συλλήψεως,
- εμπειρία της υποβαλούσας πρόταση εταιρείας και των μελών της ομάδας της,
- δυνατότητα παραγωγής του σχεδίου,
- δυνατότητα του σχεδίου να αποτελέσει αντικείμενο διεθνικής διανομής.

Λαμβανομένης υπόψη της εξαιρετικής ποιότητας μεγάλου αριθμού προτάσεων, η Επιτροπή επέλεξε 90 σχέδια στο πλαίσιο της προσκλήσεως αυτής, συνολικού προϋπολογισμού 3,9 εκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή ποσοστό αποδοχής 16 %.

Παρά την αρνητική απάντηση που αναγκαστήκαμε να σας δώσουμε όσον αφορά το προαναφερθέν σχέδιο, σας ευχαριστούμε για το ενδιαφέρον σας για το πρόγραμμα MEDIA. Ελπίζουμε να συμμετάσχετε σε κάποια από τις επόμενες προσκλήσεις για υποβολή προτάσεων που θα οργανωθούν από το πρόγραμμα MEDIA.»

Διαδικασία

- 13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Νοεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 14 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Δεκεμβρίου 2000, το Συμβούλιο ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Με διάταξη της 29ης Ιανουαρίου 2001, ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή.
- 15 Το παρεμβαίνον κατέθεσε το υπόμνημα παρεμβάσεως στις 6 Μαρτίου 2001.
- 16 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να κινήσει την προφορική διαδικασία.
- 17 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 22ας Φεβρουαρίου 2002.

Αιτήματα των διαδίκων

- 18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να δεχθεί την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά της απόφασεως 95/563·
  - να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·
  - να της επιδικάσει αποζημίωση για τη ζημία που της προκάλεσε η απόφαση αυτή·
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας και την αίτηση ακυρώσεως ως απαράδεκτες ή, επικουρικώς, ως αβάσιμες·

- να απορρίψει την αγωγή αποζημιώσεως·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

20 Το παρεμβαίνον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά της αποφάσεως 95/563·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του ακυρωτικού αιτήματος

- 21 Η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως που αντλείται από τον δημιουργούντα δυσμενή διάκριση χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Προσάπτει στην Επιτροπή ότι αρνήθηκε να της χορηγήσει χρηματοοικονομική συνδρομή για τον λόγο ότι ο πλειοψηφών μέτοχος είναι Τυνήσιος. Μολονότι ο λόγος αυτός δεν διακρίνεται ρητώς στην προσβαλλομένη απόφαση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στην πραγματικότητα, ήταν καθοριστικός. Θεωρώντας ότι έτσι υπέστη δυσμενή διάκριση, η προσφεύγουσα αμφισβητεί, κυρίως, τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως και, επικουρικώς, με την προβολή της ενστάσεως, την έλλειψη νομιμότητας της προϋποθέσεως περί ιθαγένειας του άρθρου 3, τέταρτο εδάφιο, της αποφάσεως 95/563.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 22 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η αίτηση ακυρώσεως είναι απαράδεκτη. Πράγματι, κρίνει ότι η προσφεύγουσα δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την προσβαλλομένη απόφαση για λόγους που δεν αποτελούν την αιτιολογία της αποφάσεως αυτής. Η Επιτροπή αμφισβητεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το σχέδιο της δεν επελέγη λόγω του γεγονότος ότι δεν πληροί το κριτήριο επιλεξιμότητας σχετικά με την ιδιότητα της ευρωπαϊκής εταιρίας παραγωγής (άρθρο 3, τέταρτο εδάφιο, της αποφάσεως 95/563). Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται αποκλειστικά στο γεγονός ότι, από την εξέταση στην οποία προέβη ανεξάρτητος πραγματογνώμων, προέκυψε ότι το σχέδιο της προσφεύγουσας δεν πληρούσε τα κριτήρια επιλογής (σημείο 3.1.1 των κατευθυντηρίων γραμμών) και, συνεπώς, δεν μπορούσε να λάβει κοινοτικά κονδύλια. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν τίθεται ζήτημα οποιουδήποτε λόγου σιωπηρής απορρίψεως. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον να βάλει κατά λόγου επί του οποίου δεν στηρίζεται η προσβαλλομένη απόφαση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 23 Με τις αντιρρήσεις της, η Επιτροπή επικρίνει τη λυσιτέλεια των αιτιάσεων της προσφεύγουσας και όχι το έννομό της συμφέρον. Πράγματι, το ζήτημα αν η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται, εμμέσως, στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν ανταποκρίνεται στον ορισμό της ευρωπαϊκής εταιρίας παραγωγής του άρθρου 3, τέταρτο εδάφιο, της αποφάσεως 95/563 εμπίπτει στην επί της ουσίας εξέταση της διαφοράς και όχι στην εξέταση του παραδεκτού της.

24 Συνεπώς, η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 25 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση παραβιάζει το άρθρο 12 ΕΚ και τη θεμελιώδη αρχή της ισότητας.
- 26 Η συστηματική αντίθεση της Επιτροπής στα διάφορα σχέδια της προσφεύγουσας καταδεικνύει ότι η ιθαγένεια του πλειοψηφούντος μετόχου της προσφεύγουσας συνιστά τον αληθή λόγο της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 27 Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι, παρά τις προσπάθειές της, όλα τα σχέδια που υπέβαλε στο πλαίσιο του προγράμματος MEDIA απορρίφθηκαν από την Επιτροπή με πανομοιότυπο τρόπο, αποδεικνύοντας τη βούλησή της να αποκλείσει την προσφεύγουσα χωρίς να εξηγήσει περαιτέρω τις αποφάσεις της.

- 28 Εξάλλου, η Επιτροπή υπενθύμισε, στο από 31 Μαρτίου 2000 ηλεκτρονικό μήνυμά της, ότι η προσφεύγουσα δεν ανταποκρίνεται προφανώς στον ορισμό της ευρωπαϊκής εταιρίας παραγωγής.
- 29 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, τα σχέδια που υπέβαλε στο πλαίσιο των προσκλήσεων για υποβολή προτάσεων 3/97, 3/98 και 3/2000 πληρούσαν τα κριτήρια επιλογής. Εκθέτει, μεταξύ άλλων, τα στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να συναχθεί ότι το επίμαχο σχέδιο «Hdi» πληρούσε τα κριτήρια επιλογής ως προς την ποιότητα και πρωτοτυπία της συλλήψεως, την τεχνογνωσία της εταιρίας παραγωγής και των μελών της ομάδας της, τη δυνατότητα παραγωγής του σχεδίου, καθώς και τις δυνατότητες διεθνικής παραγωγής.
- 30 Εξάλλου, η Επιτροπή ουδέποτε επικαλέστηκε την ύπαρξη εκθέσεως πραγματογνώμονα πριν από την άσκηση της παρούσας προσφυγής. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν μπορούσε να απορρίψει το σχέδιο «Hdi» χωρίς να παραπέμψει σ' αυτήν την έκθεση του πραγματογνώμονα, εάν η έκθεση αυτή υφίστατο κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το γεγονός αυτό καταδεικνύει ότι, στην πραγματικότητα, η Επιτροπή απέρριψε απλώς την αίτησή της για τον λόγο ότι ο πλειοψηφών μέτοχός της είναι Τυνήσιος, μολοντί ο λόγος αυτός δεν προκύπτει σαφώς από την προσβαλλομένη απόφαση.
- 31 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το κριτήριο της ιθαγενείας, που έτυχε εφαρμογής στην περίπτωση της, οδηγεί σε κατάσταση που δημιουργεί δυσμενείς διακρίσεις μεταξύ των ευρωπαϊκών εταιριών, ανάλογα με την ιθαγένεια του πλειοψηφούντος μετόχου τους· η δυσμενής αυτή διάκριση αντίκειται στη γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που θεσπίζεται με τη νομολογία και το άρθρο 12 ΕΚ.

- 32 Δεύτερον, προβάλλοντας την ένσταση, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομιμότητα του κριτηρίου επιλεξιμότητας σχετικά με την ιθαγένεια των μετόχων των ευρωπαϊκών εταιριών παραγωγής, όπως θεσπίζεται στο άρθρο 3, τέταρτο εδάφιο, της αποφάσεως 95/563 ενόψει του άρθρου 12 ΕΚ και της θεμελιώδους αρχής της ισότητας.
- 33 Η Επιτροπή αντικρούει τις αιτιάσεις αυτές και τονίζει ότι η αρνητική απόφαση στηρίζεται στην εγγενή αδυναμία του σχεδίου της προσφεύγουσας και όχι σε οποιαδήποτε μορφή δυσμενούς διακρίσεως. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφυγή δεν είναι βάσιμη διότι βάζει κατά λόγου απορρίψεως που δεν περιλαμβάνεται στην προοβλασμένη απόφαση και, εξάλλου, η αιτιολογία της αποφάσεως είναι επαρκής.
- 34 Επικουρικώς, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η επίμαχη προϋπόθεση της ιθαγενείας συνάδει με την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 35 Συναφώς, το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι το κριτήριο της ιθαγενείας, το οποίο αμφισβητεί η προσφεύγουσα, είναι αντικειμενικό και δεν δημιουργεί δυσμενείς διακρίσεις. Υπενθυμίζει ότι στο κοινοτικό δίκαιο δεν απαντά γενική αρχή υποχρεώνουσα την Κοινότητα να επιφυλάσσει, γενικώς, στις τρίτες χώρες και τους υπηκόους τους, ίση μεταχείριση με τη μεταχείριση που επιφυλάσσει στα κράτη μέλη και τους υπηκόους τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 1982, 52/81, Faust κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 3745, σκέψη 25· της 10ης Μαρτίου 1998, C-122/95, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-973, σκέψη 56, και C-364/95 και C-365/95, T. Port, Συλλογή 1998, σ. I-1023, σκέψη 76).
- 36 Εξάλλου, το άρθρο 12 ΕΚ συνιστά το θεμέλιο της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των κοινοτικών υπηκόων, αρχής που δεν εφαρμόζεται, κατά γενικό κανόνα, στους υπηκόους τρίτων χωρών (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 19ης Ιανουαρίου 1988, 223/86, Pesca Valentia, Συλλογή 1988, σ. 83, σκέψη 18, και της 15ης Ιουνίου 1997, C-64/96 και C-65/96, Uecker και Jacquet, Συλλογή 1997, σ. I-3171, σκέψη 16).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

37 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι λόγοι της προσβαλλομένης απόφασης αφορούν αποκλειστικά την ανεπάρκεια του σχεδίου για το οποίο η προσφεύγουσα ζήτησε τη χρηματοοικονομική συνδρομή της Κοινότητας. Η προσβαλλομένη απόφαση δεν περιέχει καμία μνεία ως προς την επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας στο πρόγραμμα MEDIA II ή στην πρόσκληση για υποβολή προτάσεων 3/2000, ενόψει της εννοίας της ευρωπαϊκής εταιρίας παραγωγής. Οι αιτιάσεις σχετικά με τον δημιουργούντα δυσμενείς διακρίσεις χαρακτήρα του κριτηρίου επιλεξιμότητας του άρθρου 3, τέταρτο εδάφιο, της απόφασης 95/563 φαίνονται, εκ πρώτης όψεως, αλυσιτελείς, καθόσον η εφαρμογή του κριτηρίου αυτού δεν περιλαμβάνεται προφανώς στην αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης.

38 Παρ' όλ' αυτά, η προσφεύγουσα κρίνει ότι η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται, εμμέσως, στο γεγονός ότι δεν είναι ευρωπαϊκή εταιρία παραγωγής υπό την έννοια του άρθρου 3, τέταρτο εδάφιο, της απόφασης 95/563. Ενώπιον του σαφούς κειμένου της προσβαλλομένης απόφασης, στην προσφεύγουσα εναπόκειται να αποδείξει ότι η απόφαση αυτή στηρίζεται στην πραγματικότητα σε έμμεση αιτιολογία σχετικά με την ιθαγένεια του κυρίου μετόχου της. Προς τούτο, η προσφεύγουσα επικαλείται, αφενός, τις αρνητικές απαντήσεις που έλαβε στις προσκλήσεις για υποβολή προτάσεων 3/97 και 3/98 και, αφετέρου, την ανακοίνωση της Επιτροπής της 31ης Μαρτίου 2000 που την πληροφόρησε ότι δεν ανταποκρίνεται προφανώς στον ορισμό της ευρωπαϊκής εταιρίας παραγωγής.

39 Πάντως, οι αιτήσεις για χρηματοοικονομική συνδρομή που υπέβαλε η προσφεύγουσα, απαντώντας στις προσκλήσεις για υποβολή προτάσεων 3/97 και 3/98, απορρίφθηκαν από την Επιτροπή λόγω της εγγενούς ποιότητάς τους και όχι για οποιοδήποτε λόγο αντλούμενο από τη μη επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας.

- 40 Είναι αληθές ότι, με την ανακοίνωση της 31ης Μαρτίου 2000, η Επιτροπή επισήμανε πράγματι στην προσφεύγουσα ότι «δεν ανταποκρίνεται προφανώς» στον ορισμό της ευρωπαϊκής εταιρίας παραγωγής που θεσπίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές.
- 41 Παρ' όλ' αυτά, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν έκρινε ότι η ανακοίνωση αυτή τη δεσμεύει και υπέβαλε ακολούθως αίτηση για χρηματοοικονομική συνδρομή στο πλαίσιο της προσκλήσεως για υποβολή προτάσεων 3/2000. Όταν η Επιτροπή εξέτασε την αίτηση αυτή, δεν εξακρίβωσε αν η προσφεύγουσα πληροί το κριτήριο της ιθαγενείας του άρθρου 3, τέταρτο εδάφιο, της αποφάσεως 95/563. Από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή προχώρησε ορθώς στην εξέταση του σχεδίου της προσφεύγουσας. Η Επιτροπή προσκόμισε, συναφώς, την έκθεση του ανεξαρτήτου πραγματογνώμονα που ήταν επιφορτισμένος με την αξιολόγηση των αιτήσεων χρηματοοικονομικής συνδρομής. Από την έκθεση αυτή προκύπτουν ανάγλυφα οι ανεπάρκειες του σχεδίου και, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι το σενάριο δεν ήταν προφανώς αρκετά επεξεργασμένο και ο προβλεπόμενος προϋπολογισμός ήταν πολύ σημαντικός σε σχέση με το κοινό στο οποίο ενδεχομένως θα απευθυνόταν το σχέδιο αυτό. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν υπάρχει αμφιβολία για το υποστατό του ελέγχου του σχεδίου της προσφεύγουσας στον οποίο προέβη η Επιτροπή ενόψει των κριτηρίων επιλογής.
- 42 Συνεπώς, το συμπέρασμα αυτό δεν τίθεται σε αμφιβολία από το γεγονός ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν διευκρινίζει τα ιδιαίτερα στοιχεία που οδήγησαν την Επιτροπή να καταλήξει ότι το σχέδιο της προσφεύγουσας δεν πληροί τα κριτήρια επιλογής της προσκλήσεως για υποβολή προτάσεων 3/2000 ή από το γεγονός ότι, πριν από την άσκηση της παρούσας προσφυγής, η Επιτροπή δεν διαβίβασε ή ανέφερε την έκθεση πραγματογνωμοσύνης βάσει της οποίας εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση.
- 43 Καθόσον οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας νοούνται ως αφορώσες και την ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, το ζήτημα αν η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα.

44 Εν προκειμένω, ο συνοπτικός χαρακτήρας της αιτιολογίας της απόφασης, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε τη χορήγηση χρηματοοικονομικής συνδρομής στο πλαίσιο του προγράμματος MEDIA, αποτελεί προφανώς αναπόφευκτη συνέπεια της εξέτασης μεγάλου αριθμού αιτήσεων χρηματοοικονομικής συνδρομής στο πλαίσιο της προσκλήσεως για υποβολή προτάσεων 3/2000, επί των οποίων η Επιτροπή υποχρεούνταν να αποφανθεί εντός σύντομης προθεσμίας. Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή απέρριψε το 84 % σχεδόν των 577 αιτήσεων χρηματοοικονομικής συνδρομής που εξέτασε. Υπό τις συνθήκες αυτές, λεπτομερέστερη αιτιολογία προς στήριξη καθεμιάς ατομικής απόφασης θα επιβράδυνε ουσιωδώς τη διαδικασία χορηγήσεως των διαθέσιμων κοινοτικών κονδυλίων στο πλαίσιο της προσκλήσεως για υποβολή προτάσεων 3/2000 (βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 1990, C-213/87, Gemeente Amsterdam και VIA κατά Επιτροπής, Σύλλογή 1990, σ. I-221, συνοπτική δημοσίευση, σκέψη 2). Αν και λακωνική, η αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης επέτρεψε στην προσφεύγουσα να υπερασπισθεί τα δικαιώματά της και στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του.

45 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται εμμέσως στο γεγονός ότι η Επιτροπή έκρινε ότι δεν είναι εταιρία δυνάμενη να λάβει χρηματοοικονομική συνδρομή στο πλαίσιο του προγράμματος MEDIA II.

46 Συνεπώς, οι αιτιάσεις που αντλούνται από τον δημιουργούντα δυσμενείς διακρίσεις χαρακτήρα της εννοίας της ευρωπαϊκής εταιρίας παραγωγής δεν ασκούν επιρροή και πρέπει, συνεπώς, να απορριφθούν. Ως εκ τούτου, δεν χρειάζεται να εξεταστεί το βάσιμο των προβαλλομένων κατ' ένσταση αιτιάσεων της προσφεύγουσας κατά του ορισμού της ευρωπαϊκής εταιρίας παραγωγής του άρθρου 3, τέταρτο εδάφιο, της απόφασης 95/563, εφόσον ούτε αυτές ασκούν επιρροή.

47 Επομένως, το ακυρωτικό αίτημα πρέπει να απορριφθεί.

Επί της αγωγής αποζημιώσεως

- 48 Η προσφεύγουσα ζητεί την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της εναντίον της διακρίσεως, την οποία αποτιμά, προσωρινώς, σε 2 446 386,70 ευρώ.
- 49 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι, εν προκειμένω, πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη στοιχειοθέτηση της ευθύνης της Κοινότητας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 50 Κατά πάγια νομολογία, η θεμελίωση εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας εξαρτάται από την πλήρωση ενός συνόλου προϋποθέσεων, που αφορούν το παράνομο της συμπεριφοράς που προσάπτεται στα κοινοτικά όργανα, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς και της προβαλλομένης ζημίας (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 1990, C-87/89, Sonito κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-1981, σκέψη 16, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Οκτωβρίου 1998, T-13/96, TEAM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-4073, σκέψη 68).

51 Από την εξέταση του ακυρωτικού αιτήματος προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν ενήργησε παρανόμως ώστε να θεμελιώνεται ευθύνη της έναντι της προσφεύγουσας.

52 Κατά συνέπεια, η αγωγή αποζημιώσεως της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί αν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις για τη στοιχειοθέτηση της ευθύνης της Κοινότητας.

53 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

54 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή είχε διατυπώσει σχετικό αίτημα, η προσφεύγουσα καταδικάζεται στα δικαστικά της έξοδα, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής.

55 Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το Συμβούλιο, παρεμβάλλον, θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Η προσφεύγουσα φέρει, πλην των δικαστικών της εξόδων, τα δικαστικά έξοδα της καθής.**

- 3) Το παρεμβαίνον φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Cooke

García-Valdecasas

Lindh

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Ιουλίου 2002.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. D. Cooke